

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1143903/10

בבית הדין הרבני האזורי אשקלון

לפני כבוד הדיינים:

הרב ישי בוכריס – אב"ד, הרב בן ציון ציוני, הרב עודד מכמן

המבקש: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד איילת מצויינים)

נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ טו"ר לימור מרים חגג)

הנדון: דחיית בקשה לסתירת דין ע"פ התקנות

החלטה

בפנינו בקשות האב באמצעות ב"כ, לסתירת פסק הדין שניתן ע"י בית הדין ביום 02/04/2019, ובהתאם הגיש גם בקשה לעיכוב ביצוע.

לדבריו, בקשה זו הינה בהתאם לתקנה קכ"ח ולתקנה ק"ל(2) לתקנות הדיון (תשנ"ג) מהעילות: "טעות בפס"ד, ראיות חדשות, זכות המבקש לדין אמת". עילות אלו מבוארות לדבריו בגוף הבקשה.

ההסתמכות על תקנה קכ"ח ותקנה ק"ל – אינה רלוונטית

ראשית, מבהיר בית הדין כי תקנה קכ"ח עוסקת בדיון מחודש ביוזמת בית הדין כאשר הוא חושש שטעה בפסק דינו, ואינה עניין לכאן כלל. וזה נוסח התקנות הנ"ל:

"קכח. חושש בית-הדין שטעה בפסק-דינו, יזמין את הצדדים לבירור נוסף, ובמקרה זה רשאי בית-הדין לעכב את ביצוע פסק-הדין עד לבירור.

קל(2). החליט בית-הדין שיש להזמין את הצדדים לדיון בבקשה, רשאי בית-הדין לעכב את ביצוע פסק-הדין עד לבירור."

כנראה שכוונת ב"כ האב הייתה לתקנת קכ"ט(1) העוסקת בדיון מחדש לבקשת בעל הדין ולשונה הוא כדלהלן:

"בעל-דין זכאי בכל זמן לבקש דיון מחדש מבית-הדין שדן בעניינו על סמך טענות עובדתיות או ראיות חדשות שלא היו ידועות לו בדיון הקודם."

דא עקא, שכפי שמודגש בלשון התקנה מדובר בדיון מחודש על סמך טענות עובדתיות או ראיות חדשות שלא היו ידועות לבעל הדין עצמו בדיון הקודם ולא על סמך טענה לטעות של בית הדין בפסק דינו על סמך הטענות והראיות שהיו כבר לפניו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בנידון שלפנינו, לכל אורך הבקשה לא העלתה ב"כ האב שום טענה עובדתית או ראיה שלא היתה ידועה לבעל הדין בדיון הקודם, אדרבא, כל תלונותיה היא על בית הדין שלדבריה טעה בפסק דינו ואף לא נתן לבעל את יומו בבית הדין להציג את טענותיו וראיותיו הידועות לו מכבר. משכך – אין מקום להסתמכות על תקנה זו על מנת לסתור את הדין ולדון מחדש בתיק.

תמיהה על פתיחת תיק לסתירת הדין

האמת תיאמר, שבית הדין תמה מאד על פתיחת התיק לסתירת הדין והבקשה שהוגשה בו, בה נטען שכביכול לא נתן בית הדין לאב את יומו בבית הדין, ולפיה: "לא נתן לו להשמיע את ראיותיו, לא נתן לו הזדמנות לחקור את המשיבה, לא ניתנה ע"י בית הדין הודעה על סיום טענות וראיות, האב לא הצהיר "אלו עדי ואלו ראיות" ולא ניתנה לו אפשרות לסכם את טענותיו" (ועוד אי אלו טענות המפורטות בבקשה).

ראשית, בית הדין דוחה טענות אלה מכל וכל. המבקש השמיע את טענותיו עד תום. בית הדין הפנה את הצדדים לבדיקה למסוגלות הורית של מומחה, וכדבר שבשגרה בדיקה כזו לא נעשית. עורך דו"ח הבדיקה הוזמן לבית הדין כעד לצורך חקירה, חקירתו נעשתה על ידי בית הדין כיון שהוא מונה על ידו, וניתנה הזדמנות גם לב"כ הצדדים לשאול אותו שאלות להבהרת חוות דעתו במשך זמן רב.

בנוסף, בנידון דידן הלא הבהיר בית הדין בסעיף ד' להחלטתו מיום 20/02/19 כי:

"לעת עתה החלטת בית הדין בעניין הסדרי השהות תתקבל בהסתמך על הדיון שנערך ועל החומרים המצויים בידי בית הדין ולא על בקשות והבהרות הצדדים.

הסדרי השהות שיקבעו בהחלטה הצפויה יהיו זמניים, וככל שיהיה בכך צורך בהמשך יידרש בית הדין לקבוע הסדרים קבועים ותינתן אפשרות לצדדים להציג נתונים נוספים".

לאמר, החלטת בית הדין מיום 02/04/2019 הינה פסק דין זמני על מנת ליתן מענה לצורך של הקטינות בהסדר כלשהוא, ולצדדים ניתנת אפשרות להציג נתונים נוספים טרם יקבע בית הדין הסדרים קבועים.

בית הדין שב והדגיש זאת גם בפסק דינו הנ"ל בפרק האחרון תחת הכותרת: "הוראות בית הדין", וכך כתב שם בסעיף א':

"כפי שהודיע בית הדין בהחלטתו מיום ט"ו באדר א תשע"ט 20/02/2019, הסדר זה הינו זמני, וככל שיהיה בכך צורך בהמשך יידרש בית הדין לקבוע הסדרים קבועים ותינתן אפשרות לצדדים להציג נתונים נוספים".

הנה כי כן, בית הדין הבהיר זה פעמיים כי שערינו לא ננעלו, והאב יכול להמשיך בהליך ככל שירצה, ועל כן נעלם מבית הדין על מה ולמה היה צריך האב לפתוח תיק חדש לסתירת דין כאשר אין בכך צורך כלל והוא יכול להמשיך ולנהל את ההליך בתיק המקורי.

בית הדין תמה שבעתים על ב"כ האב שציטטה את לשון פסק הדין הנ"ל בסעיף 4 לבקשתה ולא שתה אל ליבה כי דברים אלו שומטים את הבסיס לבקשתה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

טענת הבעל על החלפת הרכב בית הדין

בסעיף 11 לבקשה מתארת ב"כ האב כי: "המבקש עמד על זכותו לחידוש הדיון לנוכח שינוי ההרכב". האב קובל על החלטת בית הדין לתת לכלל צד 3 דקות להציג את טענותיו בפני ההרכב החדש. לדבריו החלטה זו אינה עולה בקנה אחד עם "תכלית ההלכה" כלשונו, שכן:

"3 דקות מתומצתים, ללא הכנה מראש אינם מאפשרים למבקש להציג טענותיו ועמדותיו בפני ההרכב החדש, בטח ובטח לא ניתן להעביר התרשמות אישית לטובת הגעה לחקר האמת, 'חילוץ' ההרכב שולל מהרכב הסופי את האפשרות, דבר זה פסול על פי שיטת הדיון של המשפט העברי על כל פנים מלכתחילה' כאשר לא הושלם הדיון ובית הדין הסתפק במתן עדות מומחה ביה"ד מבלי לשמוע עדים נוספים, מבלי לשמוע את הצדדים ומבלי שיתאפשר לצדדים לסכם טענותיהם".

מבלי להיכנס לעמימות שבניסוח הטיעון שבסעיף זה, מפנה בית הדין את האב לתקנה ע"א מכוחה הוא מבקש לבסס את טענתו. לשון התקנה הוא כדלהלן:

"הועבר משפט, אחרי שהחל הדיון בו, מהרכב בית-דין אחד להרכב בית-דין אחר או שבא שינוי בהרכב בית-הדין – יחליט בית-הדין בהרכב החדש, לאחר שמיעת דברי הצדדים בעל-פה או בכתב לפי החלטת בית-הדין, אם להמשיך את הדיון מאותו השלב שבו נפסק הדיון בהרכב הקודם או להתחיל את המשפט מהתחלתו או מאחד השלבים הקודמים".

לאמר, אין "זכות" מוקנית לבעלי הדין שהדיון יחל מראשיתו לפי דרישתם, הדבר נתון אך ורק להחלטת בית הדין לאחר שמיעת הצדדים. בית הדין רשאי להחליט להמשיך את הדיון מהיכן שהוא רואה לנכון ואין הוא מחוייב לקבל את עמדת הצדדים. ממילא ברור שתכלית הלכה זו אינה כפי שסבורה ב"כ האב, שהרי אם לא כן, היה מוטל על כל הרכב חדש לשמוע את כל הטענות מראשיתן ולא היתה ניתנת בידו האפשרות לדחות את עמדת הצדדים.

בתיק שלפנינו, לא כל ההרכב הוחלף, ראש ההרכב שניהל את הדיונים בתיק עד כה, נשאר במקומו והוא מצוי בתיק לפרטיו, והדיינים החדשים למדו את התיק מתוך כתבי בית הדין. נוכח זאת, בית הדין סבור שהחלטתו היתה מידתית ומאזנת. מחד גיסא הוא לא איפשר להליך להתארך באופן מוגזם וליתר את כל העבודה שנעשתה עד כה, ומאידך גיסא הוא איפשר לכלל צד להציג בקצרה את עמדתו לפני ההרכב החדש.

ועוד זאת יצויין, כי אף שבהחלטתו קבע בית הדין 3 דקות לכלל צד, למעשה כל צד הירצה את טענותיו במשך זמן רב יותר, לפחות כפול ממה שהוחלט. העלמת עובדה זו, יש בה משום חוסר תום לב.

מסקנה

סוף דבר, בקשת האב באמצעות ב"כ לסתירת הדין ודיון מחדש בהסתמך על תקנות קכ"ח וק"ל מתקנות הדיון – נדחית.

נוכח החלטת בית הדין שאין מקום לסתירת הדין, ממילא אין מקום לעיכוב הביצוע של פסק הדין והבקשה לעיכוב ביצוע – נדחית גם היא.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הבהרה לצדדים ביחס להמשך ההתדיינות

בשולי הדברים מבהיר בית הדין, כי הוא מתרשם שבקשות מספר שהוגשו בתיקים המתנהלים בין הצדדים צדקתן המשפטית לא נבדקה היטב טרם הגשתן, והן גוזלות מבית הדין זמן יקר.

נוכח זאת מזהיר בית הדין את הצדדים שככל שיוגשו בקשות נוספות כאלו, ובית הדין יקבע שהן בקשות שנפל פגם בהגשתן, אם מחוסר תום לב, ואם מחוסר בדיקה מיטבית של הביסוס המשפטי שלהן, יחייב בית הדין את מגיש הבקשה בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה.

בנוסף קובע בית הדין שהבקשות שיוגשו מכאן ואילך, גם אם הן מוצדקות, יתפרסו לכל היותר על שני עמודים. בקשות שיתארכו מעבר לשני עמודים, ובית הדין יתרשם שאין לכך הצדקה, יחויבו גם הן בהוצאות משפט לטובת אוצר המדינה.

ההחלטה מותרת לפרסום לאחר השמטת פרטי הזיהוי של הצדדים.

ניתן ביום ח' באייר התשע"ט (13/05/2019).

הרב עודד מכמן

הרב בן ציון ציוני

הרב ישי בוכריס – אב"ד